Una pressió pròpia

El Girona inicia el curs a segona A en què s'ha obligat a lluitar per retornar a primera al més aviat possible
L'exigència de l'objectiu imposa més obligacions des del primer minut a la plantilla d'Unzué

La segona A aixeca el teló demà en una temporada, com és habitual, en què múltiples equips són ja d'entrada candidats a completar un bon campionat. Les plantilles competitives que han dissenyat els clubs, amb algun fitxatge de renom, les entitats que per història sempre es marquen objectius ambiciosos o, també, el grup de tres equips descendits de primera divisió, segur que intentaran marcar el pas als contrincants i aconseguir la primera gran fita, l'ascens directe. Si la via més ràpida falla, la màgia del play-off per pujar serà una bala a la recambra per a quatre d'aquests aspirants a pujar a l'Olimp de la màxima categoria, un hàbitat que, quan un club el coneix, ja no el vol abandonar.

El Girona, un dels recentment descendits juntament amb l'Osca i el Rayo Vallecano, no ha tingut por de dir, des del primer dia que es va posar en marxa amb el seu nou tècnic, Juan Carlos Unzué, que l'objectiu és retornar a primera aquest mateix curs. La fita, complicada i a l'abast de pocs equips, segur que obligarà ja d'entrada la plantilla a situar-se en les posicions nobles de la classificació, una pressió afegida per al nou entrenador i els jugadors que segur que es notarà en una temporada llarga de com a mínim de 42 jornades.

En construcciónDesprés de fer una pretemporada clarament de més a menys, el Girona ha acabat el període de preparació amb la sensació que li queda molta feina per fer. Unzué vol aplicar diversos sistemes tàctics per tal que l'equip els domini i s'hi adapti constament, però aquesta arma de doble tall pot descol·locar els futbolistes. Sortir en defensa de tres centrals i dos carrilers o fer-ho en línia de quatre sembla el principal maldecap, ja que, després de fer servir línia de quatre en el primer partit de preparació contra l'Al-Arabi, disposar una defensa de tres centrals en la resta de partits (els quatre posteriors) i tornar a la línia de quatre en els dos darrers tests contra el Nàstic i l'Osca va trasbalsar a la plantilla.

Aquest regust agredolç, tot i ser l'inici del curs, juntament amb la sensació d'haver de fer encara reforços a la plantilla per pal·liar alguna baixa sensible fan que l'entorn tingui la mosca al nas i comenci amb neguit la lliga. De candidats a marxar n'hi ha diversos. El primer, Bounou, que ja no ha jugat en la pretemporada i que molt possiblement acabi sortint. El club també escoltaria ofertes per Muniesa, tot i que hauria de compensar la seva marxa si és que finalment se n'anés. El gran temor és perdre el pal de paller de l'equip, Cristhian Stuani, ja que el terrabastall seria considerable. I una por esvaïda és la d'Àlex Granell, renovat ahir fins al 2022.

Tots els nervis d'entrada podrien quedar esvaïts amb els moviments que l'àrea esportiva pugui fer en el darrer tram del mercat de fitxatges i, sobretot, en els resultats de les primeres jornades dels d'Unzué, que afronten tres dels primers quatre partits de lliga a l'estadi de Montilivi, un camp que ha de tornar a ser el fortí que tants bons resultats va aportar a l'equip. El suport de l'afició també està garantit després d'assolir el sostre d'abonats (9.501).

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 16-08-2019, Pàgina 6

-L'Esportiu. Girona 16-08-2019, Pàgina 4

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1651101-una-pressio-propia.html